

Még hány bőrt?

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXV. évfolyam, 46. szám, 2021. november 19.

Schmidt Mária, a miniszterelnök ideológiai holdudvarának egyik vezető embere fejébe vette, hogy ezekben a nehéz napokban Sólyom Lászlónak elő kellene lépnie tudósi remeteségéből, és mint korábbi köztársasági elnöknek szóvá kell tennie, hogy az ellenzék választási kampányában alkotmányos puccsot hirdet.

„Alaptörvényünk – panaszolja Schmidt –, amire egyébként mindannyian felesküdtek, megsemmisítésével, kétharmados törvények feles többséggel való hatályon kívülre helyezésével fenyegetnek.” Levelének ez a fő gondolata, de biztos, ami biztos, belekever mindent, Hegedűs Andrástól az ötvenes éveken keresztül az őszi beszédig: a múzeumigazgató asszony jól láthatóan az a típus, aki úgy gondolja, minél több elemet ír bele egy szövegbe, és minél hosszabb a levél, annál inkább igaza lesz. Végül odáig jut, hogy „önnek döntő szerepe volt abban, hogy Magyarországon nem valósulhatott meg a történelmi igazságtétel, nem vonhattuk felelősségre a minősített hazaárulókat. (...) Ön, véleményével és döntésével az igazsággal szemben a jog mellett állt ki, és ezzel meg akarta fosztani az újonnan kiépülő demokratikus rendszert erkölcsi legitimitációjától.”

Schmidt Mária egyszerű gondolkodású ember. Mindent pótol azonban a kormányzó erő iránti lojalitása, így aztán ma már Széchenyi-díjas történész, a Terror Háza Múzeum főigazgatója, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem tanára. A XX. és XXI. Század Intézet főigazgatója, a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány főigazgatója.